

Виповнилося 75 років від дня народження **Миколи Івановича Панова**, академіка Національної академії правових наук України, провідного фахівця в галузі кримінального права, заслуженого діяча науки і техніки України, лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, лауреата Премії імені Ярослава Мудрого, старшого радника юстиції, Почесного працівника прокуратури, заслуженого професора Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, Почесного громадянина Первомайського р-ну Харківської обл. та м. Первомайська, який народився 7 серпня 1940 р. у с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл. У 1966 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого). У 1965–1970 рр. працював слідчим прокуратури Чугуївського р-ну Харківської обл. У 1972 р. закінчив аспірантуру Харківського юридичного інституту, в якому у подальшому пройшов трудовий шлях від асистента до професора. З 1974 по 1981 р. – заступник декана заочного факультету, з 1987 по 2007 р. – проректор з наукової роботи. З 2000 р. і до сьогодні – завідувач кафедри кримінального права № 2.

У 1973 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Кримінальна відповідальність за заподіяння майнової шкоди шляхом обману чи зловживання довірою» (спеціальність 12.00.08), у 1976 р. присвоєно вчене звання доцента. У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Основні проблеми способу вчинення злочину в радянському кримінальному праві» (спеціальність 12.00.08). Наукове звання професора присвоєно у 1989 р. У 1993 р. обраний членом-кореспондентом АПрН України (нині – Національна академія правових наук України), у 2000 р. – дійсним членом (академіком).

Основні напрями наукової діяльності – розроблення проблем вчення про злочин, законодавчої техніки кримінального права, відповідальності за окремі види злочину. Ряд його робіт присвячено проблемам теорії та філософії і соціології права. Опублікував понад 200 наукових праць, серед яких: «Уголовная ответственность за причинение имущественного ущерба путем обмана или злоупотребления доверием» (1977), «Квалификация преступлений, совершаемых путем обмана» (1980), «Способ совершения преступления и уголовная ответственность» (1982), «Квалификация насильственных преступлений» (1985), «Квалификация преступлений, совершаемых путем обмана и злоупотребления доверием» (1987), «Понятійні апарати наук кримінального

циклу: співвідношення і взаємозв'язок» (2000), «Настільна книга слідчого» (кер. авт. кол., 2003, 2007, 2008, 2010), «Методологічні засади дослідження проблем Особливої частини кримінального права» (2009) та ін. Співавтор підручників «Кримінальне право України: Загальна частина» (2001, 2004, 2007, 2010) та «Кримінальне право України: Особлива частина» (2001, 2004, 2007, 2010), «Конфліктологія» (2002), «Філософія права: Хрестоматія» (2002), «Соціологія права» (2003), «Філософія права» (2003), «Політологія» (2005), а також науково-практичних коментарів до Кримінального кодексу України (2002, 2004, 2006, 2008), навчального посібника «Злочини проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини)» (2011), «Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни “Кримінальне право України (Загальна частина)”» (2012), «Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни “Кримінальне право України” (Особлива частина)» (2012), «Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар» (2013).

Брав активну участь у розробленні проекту Конституції України, ряду проектів постанов Пленуму Верховного Суду України, проектів законів, зокрема «Про прокуратуру», «Про міліцію», «Про нормативно-правові акти України», перебував у складі робочих груп Кабінету Міністрів України з розроблення проекту Кримінального кодексу України та ін.

У 1992–1997 рр. – експерт напрямів «Торгівля людьми» і «Комп'ютерна злочинність» у рамках науково-дослідної програми в межах українсько-американської співпраці між Національним інститутом юстиції Департаменту юстиції США та АПрН України у сфері боротьби з організованою злочинністю та корупцією; у 1997–2000 рр. – заступник голови Експертної ради ВАК України з юридичних наук; у 1988–2007 рр. – голова спеціалізованої вченої ради Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» з присудження наукового ступеня доктора юридичних наук; у 1966–2007 рр. – голова Експертної ради з юридичних наук Міністерства освіти і науки України.

Член консультативної ради Верховного Суду України, науковий консультант Генеральної Прокуратури України, позаштатний консультант Комітету Верховної Ради України з питань правової політики.

За видатні заслуги нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2002), «Почетной грамотой Президиума Верховного Совета РСФСР» (1990), нагрудним знаком «Почесний знак МВС України» (2012), Грамотою Харківської обласної державної адміністрації (2012, 2014).

Президія Національної академії правових наук України та редколегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають вельмишановного **Миколу Івановича Панова** зі славним ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, благополуччя, невичерпної енергії, сил, оптимізму, творчих здобутків та життєвих гараздів на многії літа.